

Consultatieverslag internetconsultatie ontwerpbesluit doorberekening kosten ACM

Om betrokkenen in de gelegenheid te stellen te reageren op het ontwerpbesluit doorberekening kosten ACM, is het ontwerpbesluit in maart en april 2014 gedurende een periode van vier weken via internet geconsulteerd. In totaal zijn er 13 reacties van (vertegenwoordigers van) marktorganisaties ontvangen, afkomstig van: VNO-NCW, de Pensioenfederatie, Netbeheer Nederland, Energie-Nederland, PostNL, BCPA (Business Communication Providers Alliance), Bird&Bird (namens Caiway, NL Kabel, Tele2, UPC, T-Mobile, Vodafone en Ziggo), KPN, Havenbedrijf Rotterdam, Havenbedrijf Amsterdam, VRC (Vereniging van Rotterdamse Cargadoors), KVNR (Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reders) en Havenbranchevereniging ORAM.

Bijna alle respondenten zijn in hun reactie ingegaan op de keuze tussen jaarlijkse en meerjarige tarieven. Tijdens de bijeenkomst voor betrokkenen die in oktober 2013 plaatsvond, heeft het merendeel van de betrokken partijen aangegeven voorstander te zijn van meerjarige tarieven, zodat administratieve lasten en fluctuaties in de tarieven worden beperkt. Naar aanleiding daarvan is besloten in het ontwerpbesluit uit te gaan van meerjarige tarieven. In reactie op het geconsulteerde ontwerpbesluit wordt door veel partijen echter naar voren gebracht dat men zich zorgen maakt over meerjarige tarieven. De reden is dat in een systeem met meerjarige tarieven veranderingen in de kostenontwikkeling van de ACM en in de omzetontwikkeling van marktorganisaties pas na een aantal jaren tot uitdrukking komen in de tarieven. Daarom wordt door meerdere respondenten voorgesteld op de systematiek correcties toe te passen, bijvoorbeeld door meerjarige tarieven achteraf te corrigeren voor omzetfluctuaties, door jaarlijks de kostenbasis vast te stellen of door het invoeren van een verrekeningssystematiek waarbij jaarlijks wordt gecorrigeerd voor zowel de kostenontwikkeling van de ACM als voor de omzetontwikkeling van marktorganisaties. Het toepassen van correcties op meerjarige tarieven leidt ertoe dat de voordelen van meerjarige tarieven in feite vervallen. De correcties leiden tot flinke administratieve rompslomp. Bovendien betekent het corrigeren van meerjarige tarieven dat er de facto toch sprake is van jaarlijkse tarieven. Gezien de breed gedragen wens voor jaarlijkse zekerheid, is het ontwerpbesluit naar aanleiding van de reacties op de consultatie op dit punt aangepast en wordt alsnog voor een systeem van jaarlijkse tarieven gekozen, zodat correcties en verrekeningen niet nodig zijn. Dit is toegelicht in paragraaf 3.4 van de toelichting bij het ontwerpbesluit.

Een groot aantal respondenten heeft aandacht gevraagd voor transparantie en verantwoording van de kosten die de ACM doorberekent. Zij noemen in dit kader als mogelijke verantwoordingsmomenten de verantwoording in het openbare ACM-jaarverslag, een specificatie van de jaarlijkse betalingsbeschikking die marktorganisaties voor de kosten van de ACM ontvangen, het openbaar maken van de kostentoerekeningssystematiek die de ACM hanteert en het publiceren van de ACM-budgetten per categorie. In het wetsvoorstel Stroomlijningwet ACM is bepaald (voorgesteld artikel 6, eerste lid, van de Instellingswet ACM) dat het ACM-jaarverslag een overzicht van de kosten dient te bevatten die zijn doorberekend aan marktorganisaties. De openbare verantwoording in het ACM-jaarverslag wordt dus reeds in de Instellingswet ACM gewaarborgd. In het ACM-jaarverslag zullen de doorberekende kosten per categorie inzichtelijk worden gemaakt. Wat betreft de kostentoerekeningssystematiek die de ACM hanteert, is besloten in het ontwerpbesluit op te nemen dat deze systematiek door de ACM op haar website wordt gepubliceerd. In de beschikking tot betaling wordt, net als nu, inzichtelijk gemaakt wat de relevante omzet is, wat het relevante omzetpercentage is en tot welk te betalen bedrag dat leidt. Het budget van de ACM is onderdeel van de EZ-begroting en de ACM publiceert geen eigen begroting. De meerjarige budgettaire kaders voor de ACM zijn dus vastgelegd in de openbare EZ-begroting (artikel 11 en artikel 40). Omdat de kosten die door de ACM aan marktorganisaties worden doorberekend steeds gebaseerd zullen zijn op de in het voorgaande jaar gerealiseerde kosten en die kosten reeds via het openbare ACM-jaarverslag inzichtelijk zijn, is het niet zinvol de ACM ook begrote budgetten per categorie te laten publiceren en is hier niet voor gekozen.

Een aantal respondenten heeft aandacht gevraagd voor de mogelijkheid om de kostenbesparingen die samenhangen met de fusie mee te nemen in de tarieven en voor structurele waarborgen die de ACM prikkelen om efficiënt te werken. Het ontwerpbesluit stelt regels over de systematiek op basis waarvan de kosten van de ACM worden bepaald en ten laste gebracht van marktorganisaties. De grondslag voor het ontwerpbesluit (voorgesteld artikel 6a van de Instellingswet ACM) is niet

bedoeld om prikkels te introduceren voor de ACM om efficiënt te werken. Dit neemt niet weg dat het van groot belang is dat de ACM haar taken zo efficiënt mogelijk uitvoert. Dit wordt op diverse manieren gewaarborgd. Zo heeft de ACM een taakstelling als gevolg waarvan de kosten in den brede dalen. Als gevolg hiervan dalen de indirecte kosten die kunnen worden doorgerekend in de tarieven. Daarnaast dient de ACM nieuwe taken zoveel mogelijk binnen bestaande capaciteit op te vangen. Hierdoor wordt de ACM ook geprikkeld om efficiënt te werken. Ook wordt de efficiëntie (en effectiviteit) van de ACM vijfjaarlijks geëvalueerd op grond van de Kaderwet zbo's. De eerstvolgende evaluatie van de ACM is voorzien in 2015. Bovendien zijn er een aantal middelen om de kostenontwikkeling van de ACM te volgen en te bewaken. Allereerst is de ACM via de EZ-begroting gefinancierd en zijn met de ACM meerjarige financiële kaders afgesproken. Ook worden de tarieven die de ACM in rekening brengt bij marktorganisaties bij ministeriële regeling vastgesteld. Voorts worden de gerealiseerde kostenbesparingen die samenhangen met de fusie automatisch meegenomen in de tarieven. De tarieven worden immers steeds gebaseerd op de gerealiseerde kosten van het voorgaande jaar, waarin deze kostenbesparingen tot uiting komen.

Meerdere respondenten hebben ervoor gepleit de kosten die als gevolg van een faillissement van een marktorganisatie niet kunnen worden geïnd, ten laste van de Rijksbegroting te laten komen en niet door te berekenen aan de overige marktorganisaties in het volgende jaar. In de wet en dit ontwerpbesluit is een verdeling gemaakt tussen de kosten die worden doorberekend aan de markt en de kosten die uit de Rijksbegroting worden gedekt. Kosten die worden doorberekend aan de markt, worden verdeeld over de betreffende marktorganisaties in een categorie. Het is in deze systematiek niet meer dan logisch dat bij een faillissement de overgebleven marktorganisaties meer betalen.

Door een respondent is gevraagd naar de onderbouwing van welke kosten wel en niet worden doorberekend. De keuze of taken voor rekening van de markt of voor rekening van de Rijksoverheid komen, is conform het toetsingskader voor de doorberekening van toelatings- en handavingskosten uit het rapport 'Maat houden' (Stcrt. 2000, 90) gemaakt op basis van de inhoud van de wettelijke taken van de ACM. In de memorie van toelichting bij de Stroomlijningswet ACM (Kamerstukken II 2012/13, 33 622, nr. 3), dat de grondslag bevat voor dit ontwerpbesluit, en in de toelichting bij dit ontwerpbesluit is deze keuze reeds uitvoerig onderbouwd. Voorts wordt door een respondent gevraagd of een plafond kan worden opgenomen in het ontwerpbesluit, waarmee de doorberekening van kosten aan marktorganisaties wordt begrensd tot het huidige niveau. Artikel 6a van de Stroomlijningswet biedt geen mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur een permanent plafond in te stellen. Voorts is door de minister van EZ tijdens de behandeling van de Stroomlijningswet in de Tweede Kamer (Handelingen II, 2013/14, 36, nr. 19) aangegeven dat het niet de bedoeling is om met de stroomlijning in totaal méér geld uit de markt te halen. Daarom blijft de verhouding tussen marktgefinancierd en Rijksgefinancierd op het totale ACM-budget als gevolg van de stroomlijning min of meer gelijk. Dit is toegelicht in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 15 van het ontwerpbesluit. Dit neemt niet weg dat deze verhouding door andere ontwikkelingen in de toekomst kan wijzigen.

Een aantal respondenten heeft gevraagd naar het omslagpunt tussen preventief toezicht, waarvan de kosten in beginsel worden doorberekend, en repressief toezicht, waarvan de kosten niet worden doorberekend. Gesteld wordt dat de zogeheten cautie niet altijd geschikt is om dit moment te markeren. In plaats daarvan zou moeten worden uitgegaan van de toepassing van de bevoegdheden van titel 5.2 van de Awb met het oog op het (eventueel) opleggen van een bestuurlijke sanctie. De bevoegdheden van titel 5.2 van de Awb zijn bevoegdheden ter uitoefening van nalevingstoezicht. Indien de ACM-kosten samenhangend met de inzet van die bevoegdheden niet zouden worden doorberekend, zou preventieve handhaving dus in het geheel niet meer worden doorbelast. Dat komt niet overeen met het voorgestelde artikel 6a van de Instellingswet ACM en zou ook verder gaan dan volgt uit het rapport Maat houden. Dit rapport acht immers doorberekening van de kosten van nalevingstoezicht mogelijk bij nalevingstoezicht dat marktordening tot doel heeft en een afgebakende groep betreft. Evenmin wordt het voorstel gevolgd om ter invulling van het omslagmoment te kiezen voor aansluiting bij afdeling 5.4.2 van de Awb in plaats van de cautie. Afdeling 5.4.2 bevat bepalingen over de procedure voor het opleggen van een boete, te beginnen met een bepaling over de vaststelling van een overtreding door middel van een rapport. Behalve dat de bepalingen van afdeling 5.4.2 dus alleen worden

toegepast wanneer beoogd wordt een bestuurlijke boete op te leggen, omvatten dus die bepalingen in beginsel ook een latere fase dan het moment van de cautie als bedoeld in artikel 5:10a, zodat aansluiting bij afdeling 5.4.2 er, anders dan respondenten beogen, toe zou leiden dat meer in plaats van minder kosten worden doorberekend. Welk concreet moment ter invulling van het omslagpunt ook gekozen wordt, over de juiste toepassing ervan zal altijd discussie mogelijk zijn. Dat discussie mogelijk is over de toepassing vormt dus op zichzelf geen reden om voor een van de Awb afwijkend omslagpunt te kiezen. Daarbij is van belang dat dit omslagpunt van de Awb (artikel 5:10a) niet zozeer gevormd wordt door (alleen) de cautie maar eerst en vooral door 'het verhoor met het oog op het aan een overtreder opleggen van een bestraffende sanctie'. Dit omslagpunt is niet alleen toepasbaar ingeval van repressieve handhaving door middel van een punitieve sanctie maar op overeenkomstige wijze ook bij repressieve handhaving door een herstelsanctie. Overigens kan het interne urenverantwoordingsstelsel van de ACM in voldoende mate rekening houden met het omslagpunt van de Awb.

Een aantal respondenten heeft aangegeven van mening te zijn dat de kosten van (het opstarten van) een sanctietraject dat uiteindelijk niet uitmondt in een sanctie niet mogen worden doorberekend. Deze visie wordt onderschreven. Het punt wordt al ondervangen door het voorgestelde artikel 6a, tweede lid, van de Instellingswet ACM. Enkele respondenten hebben gevraagd om een verduidelijking van de terminologie rond beschikkingen vallend onder hoofdstuk 2 van het ontwerpbesluit in relatie tot de beschikking tot betaling en om meer inzicht in de kosten van beschikkingen die al dan niet worden doorberekend. Het begrip beschikking wordt gehanteerd in de zin van artikel 1:3, tweede lid, van de Awb (zie ook aanwijzing 50, eerste lid, van de Aanwijzingen voor de regelgeving). Bij ministeriële regeling zal worden geregeld van welke ACM-beschikkingen de kosten zullen worden doorberekend. In dat kader zal de suggestie worden meegenomen om de kosten van 'beschikkingen van rechtswege' niet door te berekenen. De kosten van beschikkingen tot betaling die de ACM geeft ter doorbelasting zullen niet separaat worden doorberekend. In voorgesteld artikel 6a, tweede lid, van de Instellingswet ACM is voorts al geregeld dat de kosten van beschikkingen omtrent het opleggen van bestuurlijke sancties of bindende aanwijzingen niet zullen worden doorberekend. Opgemerkt zij ten slotte dat het bij de doorberekening van kosten van beschikkingen op basis van voorgesteld artikel 6a van de Instellingswet ACM en hoofdstuk 2 van het ontwerpbesluit alleen gaat om het achteraf doorberekenen van de betreffende kosten. Anders dan bij leges vaak het geval is (of bij griffierechten steeds het geval is) is betaling dus geen voorwaarde voor de behandeling van de beschikkingsaanvraag (of, bij griffierechten, voor de behandeling van de zaak door de rechter).

Een tweetal respondenten heeft gevraagd waarom voor de regeling van het doorberekenen van kosten niet is aangesloten bij het in rekening brengen van kosten door middel van leges, omdat in dat geval de rechtsbescherming via de belastingrechter loopt die ervaring heeft met zaken over het verhalen van kosten. Diverse soorten verplichtingen tot betaling worden aangeduid als leges, het is geen eenduidig begrip. Zoals hierboven al is aangegeven wordt het woord leges vaak gebruikt voor verplichtingen tot betaling van een geldsom voor het in behandeling nemen van een aanvraag, bedoeld in artikel 4:85, tweede lid, van de Awb. Daarvan is als aangegeven bij de doorberekening van ACM-kosten aan marktorganisaties echter geen sprake. Het woord leges wordt soms ook gebruikt voor vormen van belasting. In beginsel staat tegen leges die aangemerkt kunnen worden als belastingen beroep open bij de belastingrechter. Van belastingen is bij het doorberekenen van de kosten van de ACM echter evenmin sprake. Om die redenen is dan ook niet aangesloten bij de door respondenten gesuggereerde systematiek.

Een aantal respondenten uit de scheepvaartsector heeft zorgen geuit over de gevolgen van het doorberekenen van toezichtskosten aan de categorie loodsen voor de scheepvaartsector. De scheepvaartsector gaat ervan uit dat de loodsen de kosten van het toezicht van de ACM zullen doorberekenen aan de scheepvaartsector. Als gevolg hiervan moeten ook kleine scheepvaartbedrijven indirect meebetalen aan het toezicht van de ACM. Dit is echter niet iets wat alleen in de scheepvaartsector gebeurt, ook in de andere sectoren worden de kosten van het ACM-toezicht in de regel doorberekend aan afnemers. Het doorberekenen aan afnemers van aan een geleverde dienst verbonden kosten is normaal marktgedrag. Daarbij komt dat de gemiddelde financiële bijdrage per belooft schip minimaal is. Bovendien heeft de scheepvaartsector op haar beurt ook baat bij het ACM-toezicht. De loodsen vormen een collectief monopolie. Het ACM toezicht

daarop zorgt voor een prijsstelling gebaseerd op efficiënte kosten. Ten aanzien van de vraag of de sector loodsen, evenals de sector spoor, kan worden uitgezonderd van doorberekening, wordt opgemerkt dat de sector Spoor is uitgezonderd van doorberekening op grond van specifieke kenmerken van de spoorsector. Dit is toegelicht in paragraaf 3.2.4 van de van de toelichting bij het ontwerpbesluit. Er is - gegeven de in de Stroomlijnswet neergelegde uitgangspunten - geen grond om de sector loodsen eveneens uit te zonderen. Een andere opmerking vanuit de scheepvaartsector was dat zij moeten meebetalen aan bezwaar- en beroepsprocedures van de categorie loodsen. Dit is niet het geval: op grond van artikel 6a zijn de ACM-kosten die samenhangen met bezwaar en beroep immers uitgezonderd van doorberekening. Dit is toegelicht in paragraaf 3.1 van de toelichting bij het ontwerpbesluit.

Een respondent uit de energiesector heeft verzocht in het ontwerpbesluit op te nemen dat de ACM-kosten in het kader van de regulering van netbeheerders worden aangemerkt als niet-beïnvloedbare kosten. In dit ontwerpbesluit is het gelet op de grondslag van voorgesteld artikel 6a van de Instellingswet ACM niet mogelijk om dat te doen. Bovendien is regulering van netbeheerders geen taak van de minister maar een taak van de ACM. De ACM heeft in de methodebesluiten 2014-2016 de eigen toezichtkosten niet als een aparte categorie kosten behandeld. Dit brengt met zich dat op de (niet-beïnvloedbare) toezichtkosten ook de efficiencykorting wordt toegepast. Aan de ACM zal in het verzoek om een uitvoeringstoets op dit ontwerpbesluit worden gevraagd in te gaan op de zorgen die over dit onderwerp zijn geuit.

Een respondent uit de energiesector heeft het voorstel gedaan om voor de omzetdefinitie voor netbeheerders aan te sluiten bij de gerealiseerde gereguleerde omzet voor aansluit-, transport- en meetdiensten van de netbeheerder, zoals die reeds jaarlijks door de ACM wordt vastgesteld. Dit voorstel wordt overgenomen. Hiertoe wordt in de toelichting bij artikel 11 verduidelijkt dat voor de categorieën netbeheer de 'relevante omzet' samenvalt met de gereguleerde omzet, zoals jaarlijks bepaald door de ACM in het kader van de tariefregulering. Voorts wordt gevraagd om de categorieën netbeheer uit te zonderen van de verplichte omzetopgave, zoals voorgesteld in artikel 12 van het ontwerpbesluit, omdat de ACM de gereguleerde omzet van de netbeheerders reeds jaarlijks ontvangt en bepaalt. Om onnodige administratieve lasten te voorkomen, worden de netbeheerders inderdaad uitgezonderd van de verplichte omzetopgave. Dit wordt aangepast in artikel 12. Daarnaast wordt gevraagd om voor de omzet te werken met een gemiddelde over drie jaren, omdat voor een individueel jaar de gerealiseerde gereguleerde omzet van de regionale netbeheerder kan fluctueren. Voor de omzetopgave wordt voor de energiesector, net als voor de andere sectoren waarop dit ontwerpbesluit van toepassing is, het peiljaar t-2 gehanteerd. Dit voorkomt administratieve lasten bij de ACM. Bovendien leidt een fluctuerende gereguleerde omzet van een netbeheerder niet automatisch tot fluctuerende tarieven. Dit hangt immers ook af van de omzetontwikkeling van andere netbeheerders en van de kostenontwikkeling van de ACM.

Een respondent uit de energiesector heeft gevraagd de reguleringskosten voor warmte niet door te berekenen, omdat de reguleringskosten voor de leveringsbedrijven elektriciteit en gas ook niet in rekening gebracht worden bij de betreffende marktorganisaties. De kosten van regulering van warmte zijn ongeveer 2 fte op jaarbasis. Op grond van het in de Warmtewet gehanteerde Niet Meer Dan Anders-principe komen de aan het net gerelateerde kosten tot uitdrukking in de maximumprijs die leveranciers in rekening mogen brengen bij consumenten. Deze kosten vormen namelijk onderdeel van de nettarieven gas die als referentie dienen voor de maximumprijs van warmte.

Een aantal telecomaانبieders heeft in een gezamenlijke reactie bepleit om, aanvullend op hetgeen reeds in dit ontwerpbesluit is bepaald, nog een tweetal wetsartikelen van de Telecommunicatiewet waarvoor het toezicht bij de ACM ligt, uit te zonderen van doorberekening. Zij stellen dat deze ACM-taken met name consumentenbescherming betreffen. Het gaat om artikel 7.4a inzake netneutraliteit en artikel 7.7 inzake de toegang tot het alarmnummer 112. Deze suggestie wordt niet overgenomen. Bij netneutraliteit, oftewel de verplichting voor telecomaانبieders om internetverkeer gelijk te behandelen, gaat het hoofdzakelijk om marktordening gelet op de machtspositie die telecomaانبieders hebben bij de doorgifte van internetverkeer. Bij de toegang tot 112 gaat het eveneens om marktordening: de toegang tot 112 betreft een zwaarwegend publiek belang dat óók in een geliberaliseerde markt te allen tijde gewaarborgd moet zijn. In lijn

hiermee wordt ook het ACM-toezicht op de naleving van artikel 11.10 inzake gegevensverstrekking bij 112-oproepen doorberekend. Een andere respondent uit de telecomsector merkt op dat het feit dat consumentenbescherming niet wordt doorbelast betekent dat de door marktorganisaties aan de ACM verschuldigde bedragen voor toezicht op het gebruik van toegekende 090x-nummers omlaag gaan en doet tevens de suggestie de huidige subcategorieën voor de categorie nummers in de regeling vergoedingen Telecommunicatiewet en Postwet te vereenvoudigen. De verwachting is inderdaad dat de vergoedingen voor 090x-nummers omlaag gaan, gelet op het feit dat het toezicht bij of krachtens de artikelen 4.4 en 7.3a tot en met 7.3d van de Telecommunicatiewet niet wordt doorbelast. Het eventueel vereenvoudigen van de huidige subcategorieën voor de categorie nummers zal worden bezien in het kader van de op dit ontwerpbesluit gebaseerde ministeriële regeling waarin de subcategorieën worden vastgesteld.

Een respondent uit de telecomsector heeft aandacht gevraagd voor de vergoeding voor door de ACM toegekende telefoonnummers in relatie tot nummerportabiliteit. Doordat gebruikers van telecomaandbieder wisselen, wijkt het aantal nummers dat een telecomaandbieder daadwerkelijk in gebruik heeft af van het aantal nummers dat door de ACM is toegekend. Deze partij stelt voor de vergoeding te corrigeren voor het netto-effect van in- en uitporteringen per telecomaandbieder, op basis van de nummerporteringsgegevens die de vereniging COIN bijhoudt. Dit voorstel wordt overgenomen en artikel 11 zal hierop worden aangepast. Dit zorgt ervoor dat een telecomaandbieder betaalt naar rato van het aantal nummers dat hij daadwerkelijk in gebruik heeft. Deze partij heeft dezelfde systematiek bepleit voor de regeling vergoedingen Agentschap Telecom, waarin de vergoeding voor randapparatuur is gebaseerd op het aantal toegekende nummers. Dit valt buiten de reikwijdte van dit ontwerpbesluit, maar zal worden bezien in het kader van de vaststelling van de regeling vergoedingen Agentschap Telecom. Tevens heeft een respondent uit de telecomsector gevraagd op welke wijze in de systematiek wordt omgegaan met nieuw geregistreerde (telecom)aanbieders. Zoals in de toelichting bij artikel 11 is aangegeven, wordt voor marktorganisaties die na het peiljaar voor de omzet zijn opgericht geen bedrag vastgesteld, omdat zij in het peiljaar geen omzet hadden waarop een bedrag kan worden gebaseerd.

Een respondent uit de pensioensector heeft opgemerkt het concentratietoezicht van de ACM op pensioenfondsen onwenselijk te vinden. Deze respondent betoogt dat dit toezicht zich zou moeten beperken tot de grootste partijen en dat voor fuserende pensioenfondsen een nultarief zou moeten gelden. De Staatssecretaris van Financiën is onlangs in de memorie van antwoord bij het wetsvoorstel Wijziging van de Wet verlaging maximumopbouw- en premiepercentages pensioen en maximering pensioengevend inkomen en het Belastingplan 2014 (Kamerstukken I 2013/14, 33 847, D) uitgebreid ingegaan op de toepasselijkheid en wenselijkheid van het concentratietoezicht op pensioenfondsen. De in het concentratietoezicht gehanteerde meldingsdrempels zorgen er al voor dat alleen concentraties tussen grote pensioenfondsen hoeven te worden gemeld; de meeste concentraties tussen pensioenfondsen kunnen zonder tussenkomst van de ACM worden gerealiseerd. In de afgelopen vijf jaar, waarin het aantal pensioenfondsen als gevolg van concentraties tussen pensioenfondsen met honderden is afgenomen, hoefden alleen de vier grootste concentraties te worden gemeld bij de ACM. Deze zijn door de ACM beoordeeld en in de eerste fase van het onderzoek goedgekeurd. Daarvoor is een bedrag van € 15.000 verschuldigd, geen € 45.000 zoals de respondent stelt. Er is geen reden waarom er voor pensioenfondsen een uitzondering op dit tarief gemaakt zou moeten worden. Tijdens de plenaire behandeling van het wetsvoorstel Stroomlijningswet ACM in de Tweede Kamer, naar aanleiding van een motie van het lid Vos van de fractie van de PvdA (Kamerstukken II 2013/14, 33 622, nr. 17) die de regering verzoekt te bepalen hoe er omgegaan moet worden met fusies van kleinere pensioenfondsen en een goede drempel te zoeken, heeft de Minister van EZ wel toegezegd de hoogte van de meldingsdrempels voor pensioenfondsen in overleg met de Minister van SZW nader te bezien in het licht van de bijzondere kenmerken van de pensioenmarkt (Handelingen II, 2012/13, 36, nr. 19). Als dat onderzoek aanleiding geeft tot aanpassing van de meldingsdrempels, dan wordt een voorstel daartoe opgenomen in het wetsvoorstel tot verhoging van de wettelijke boetemaxima van de ACM, dat reeds eerder is aangekondigd aan de Tweede Kamer (Kamerstukken II 2012/13, 33 622, nr. 9 en 2013/14, 33 622, nr. 19).

Een aantal respondenten heeft aangegeven dat de bedrijfseffecten in verband met de omzetopgave te hoog dan wel te laag zijn ingeschat. Het gaat uiteraard om een geschat gemiddelde, dat gezien

de tegengestelde reacties per saldo geen bijstelling behoeft (behalve dan op grond van de keuze voor een jaarlijkse in plaats van driejaarlijkse systematiek). Een respondent heeft vragen gesteld bij de overgangsregeling in artikel 15 van het ontwerpbesluit, die bepaalt dat ten behoeve van een geleidelijke overgang naar de nieuwe systematiek de bedragen lager kunnen worden vastgesteld. Deze partij merkt op dat indien de kosten van 2014 als uitgangspunt worden genomen voor de periode 2014-2017, niet alle kostenbesparingen als gevolg van de fusie in de tarieven tot uiting komen. Wat hier ook van zij, nu is gekozen voor een systeem van jaarlijkse tarieven op basis van de gerealiseerde kosten in het voorgaande kalenderjaar, gaat dit bezwaar sowieso niet op. Deze partij vreest daarnaast dat marktorganisaties door de eventuele lagere vaststelling van bedragen als bedoeld in artikel 15, derde lid, in bepaalde categorieën tijdelijk teveel zouden betalen ten gunste van marktorganisaties in andere categorieën die tijdelijk te weinig zouden betalen. Hiervan is absoluut geen sprake. De te betalen bedragen worden op grond van de nieuwe systematiek per categorie vastgesteld. Vervolgens wordt een korting toegepast die voor alle sectoren in relatieve zin gelijk is. Er is geen enkele sprake van tijdelijke "kruissubsidie" tussen sectoren in de overgangsregeling.